

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1369/2022
22.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радислава Ковачевић, адвокат из ..., против туженог Ловачког удружења „Фазан“ из Инђије, чији је пуномоћник Драган Ђурић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 965/21 од 14.09.2021. године, у седници од 22.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 965/21 од 14.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији П1 110/19 од 13.01.2021. године, ставом првим изреке, поништено је као незаконито решење туженог од 26.02.2019. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоца врати на рад на посао ... или на други одговарајући посао и да са њим закључи уговор о раду. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке тужилац је ослобођен плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 965/21 од 14.09.2021. године, првостепена пресуда је укинута у делу којим је тужени обавезан да тужиоца врати на посао ... или други одговарајући посао и у том делу тужба је одбачена. У преосталом делу одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био запослен на неодређено време на радном месту ..., по основу уговора о раду од 27.04.2018. године. На основу одлуке Управног одбора туженог од 13.12.2018. године, сазвана је редовна изборна скупшина туженог, која је одржана 03.02.2019. године у недељу, којој је присуствовао и тужилац коме је то био нерадни дан. Тужилац је напустио седницу пре завршетка и отишао у објект који је тужени издавао у закуп, након чега су у исти објект дошли и изабрани председник туженог и секретар, којима се тужилац обратио погрдним речима и лупао рукама о сто. Поводом наведеног догађаја против тужиоца је поднет захтев за покретање прекршајног поступка и вођен је кривични поступак, у ком је тужилац оглашен кривим за кривично дело увреде и осуђен на новчану казну. Поводом наведеног догађаја, побијаним решењем туженог тужиоцу је отказан уговор о раду због непоштовања радне дисциплине, односно због тога што је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца, као и због повреде радне обавезе прописане уговором о раду, односно због недоличног понашања према другим запосленима, претпостављенима, корисницима услуга и пословним партнерима. Претходно је тужиоцу упућено упозорење о постојању отказних разлога, на које се писмено изјаснио.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је побијано решење о отказу уговора о раду поништено као незаконито и тужени обавезан да тужиоца врати на рад.

Отказним решењем тужиоцу је стављен на терет повреда радне обавезе из члана 33. тачка 12. Уговора о раду односно недолично понашање према претпостављеном, као и повреда радне дисциплине поводом његовог понашања у просторијама које је тужени издавао у закуп дана 03.02.2019. године, како је то била недеља и нерадан дан за тужиоца, правилан је закључак нижестепених судова да се нису стекли услови за отказ уговора о раду у смислу одредаба члана 179. став 2. тачка 5. и став 3. тачка 8. Закона о раду. Нема повреде радне дисциплине која се односи на понашање запосленог на раду или у вези са радом, а не ради се ни о повреди радне обавезе, јер се спорни догађај десио ван радног времена, ван пословних просторија и није био у вези са тужиочевим радним обавезама. Зато је побијано отказно решење правилно поништено као незаконито и тужени обавезан да тужиоца врати на рад, у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Наводима ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права, заправо се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може изјавити, према члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић